

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

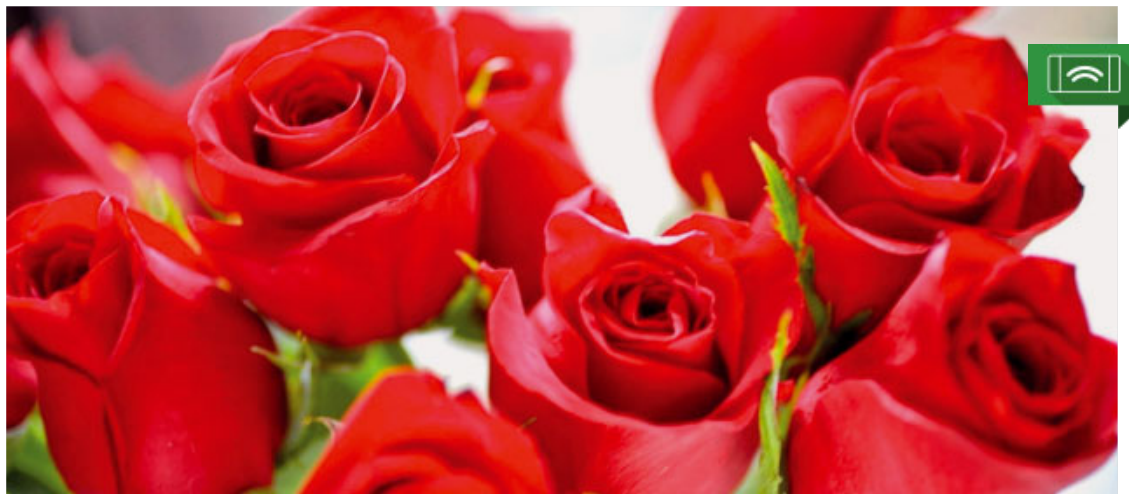
Maria, prega per nosaltres

El proper dimecres, 7 d'octubre, celebrem la festa de la Mare de Déu del Roser. Aquesta celebració mariana sempre em transporta a la meua infantesa. Recordo els capvespres en què resàvem el rosari en família. Una pregària familiar que acabava amb les lletanies a la Mare de Déu.

Si ens fixem en les lletanies, en descobrirem el veritable sentit i bellesa, però per aconseguir-ho hem d'abandonar els prejudicis i endinsar-nos-hi. Des de fora poden semblar pregàries monòtones, avorrides i arcaiques que no tenen cabuda en el segle XXI, però us convido a descobrir que no és així. Estan escrites amb gran passió i reflecteixen el profund amor a Déu i a Maria, un amor etern. Les lletanies són, sens dubte, un bonic exemple de l'expressió d'aquest amor.

Al llarg de la història, poetes, escriptors i creadors de diferents disciplines han intentat expressar l'amor a través del seu art. Així, l'arquitecte Antoni Gaudí va idear i va iniciar el temple de la Sagrada Família a Barcelona, una obra monumental inspirada pel seu profund amor a Crist i a la Mare de Déu. És per això que se'l coneix com a «l'arquitecte de Déu».

L'amor que sentim cap als altres és difícil de descriure i de mesurar. L'amor que sentim cap a Déu o cap a la Mare de Déu escapa encara més a la nostra comprensió i és molt difícil d'expressar amb paraules. Però tenim exemples excel·sos d'aquesta expressió en els textos de santa Teresa de Jesús o de sant Joan de la Creu, que recullen la seva experiència de profunda comunió amb Déu; així tots dos arriben a afirmar: «Visc sense viure en mi».

La magnitud de l'amor que molts sentim cap a la Mare de Déu és tan gran que no n'hi ha prou amb una sola frase per poder descriure aquest amor. Per això, de vegades s'expressa amb un reguitzell de lloances. Així, de fet, les lletanies van néixer en els primers segles del cristianisme. Eren súpliques dialogades entre els preveres i els fidels, i es resaven, sobretot, en les processons. Encara que en un principi eren dirigides només a Déu, es van afegir amb el temps invocacions als sants i, especialment, a la Mare de Déu. Les lletanies marianes van començar a multiplicar-se en els segles XV i XVI.

Des de llavors, ha plogut molt i la societat ha canviat, però les lletanies segueixen aquí, seguei-

xen tenint una força immensa i una gran profunditat. Si les llegim no de forma mecànica, sinó amb el cor i tenint en compte que qui les ha escrit és una persona enamorada de Déu i de la Mare de Déu, les gaudirem. Aturem-nos en cada paraula, en cada frase, sense presses. Amb amor. Amb passió. Tancant els ulls i obrint l'ànima, contemplarem la Mare de Déu que ens està observant i escoltant.

Benvolguts germans i germanes, us animo a resar el rosari, a oferir «roses» a Maria, especialment en aquests dies; ens ajudarà a veure la realitat amb la seva mirada i ens portarà cap al seu Fill. Demanem a Maria que ens acosti a la vida i a les paraules de Jesús. Santa Maria, Mare de Déu, prega per nosaltres.

ACTUALITAT

El cardenal Omella demana l'ajuda de la Mare de Déu de la Mercè per superar la pandèmia i els seus efectes dolorosos

«Mare de Déu de la Mercè, ajuda'ns a rebre del Senyor el coratge necessari per confessar la nostra fe a tot arreu i en qualsevol circumstància, per la concòrdia i la pau, pel bé de tots i no només d'uns pocs», va dir el cardenal Omella en l'homília de la Missa Major de la festa de la Mare de Déu de la Mercè. La basílica de la Mercè presentava una imatge ben diferent a la dels anys anteriors amb un nombre reduït d'assistents, degut a la crisi de la Covid-19. El cardenal també va demanar a la Mare de Déu la seva ajuda per poder posar fi a la pan-

dèmia: «Posem a les teves mans la pandèmia que ens angoixa i els seus efectes dolorosos. Així ho van fer els nostres avantpassats l'any 1821 durant la pandèmia de la febre groga i van experimentar la teva protecció». Van concelebrar amb el cardenal el bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz; el bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés; Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa; i Sergi Gordo i Antoni Vadell, bisbes auxiliars de Barcelona. També va concelebrar José Juan Galve, provincial de l'orde Mercedari d'Aragó.

ENTREVISTA

Per la inclusió social

AGNÈS BENEDICTO

Amb la voluntat de donar resposta a les dificultats que presenten les famílies que atén Càritas diocesana de Terrassa, moltes d'elles en situació d'atur i sense prestació econòmica, l'abril de 2015 va néixer APASOMI, una entitat que ajuda a la inserció laboral de persones en risc d'exclusió social. «Ho fem des de la tranquil·litat que durant el temps que són amb nosaltres tenen un contracte d'inserció que els permet una economia estable i reduir l'angoixa», afirma Agnès Benedicto, tècnica d'acompanyament d'APASOMI.

Com s'intueix la mà de Càritas en la formació que ofereix?

Les persones que arriben a APASOMI realitzen un procés personal i laboral des del programa laboral de Càritas, que vetlla perquè aprenguin coneixements tècnics i professionals atenent el seu procés vital. El vincle amb la persona és una de les essències de Càritas, que afavoreix la transmissió de valors i l'acompanyament del participant en el seu procés.

Com transmeteu els valors cristians?

A través del treball i la formació laboral, aprofundim en els valors de la persona i els ajudem a posicionar-los davant d'ells mateixos i de la societat. Des d'APASOMI i Càritas, formem persones i promovem treballadors per inserir-los a les empreses que, sensibilitzades amb la situació dels més vulnerables, opten per donar-los una segona oportunitat.

Per què val la pena treballar en aquest àmbit?

A APASOMI creem llocs de treball i activitat empresarial de qualitat, dins d'una economia solidària que pretén donar segones oportunitats i empoderar les persones. Vivim la recuperació emocional de persones a qui el mercat laboral ha fet sentir-se excloses, descobrim habilitats individuals i observem com adquireixen competències professionals. Ho fem seguint els valors de l'Església: «Estima els altres com a tu mateix» (Mc 12:31).

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Respectant mesures higièniques i distàncies

Ens anem endinsant en aquest nou curs especial. Mai no ens havíem trobat en la situació que els ha tocat viure a les famílies, els mestres i professors, el personal d'administració i serveis, i els infants i joves que omplen les escoles de vida. Enguany, hi haurà moments en què es posarà a prova la vocació educativa dels docents; el motor intern de les seves iniciatives i activitats; la seva capacitat d'imaginar, de trobar solucions, d'encomanar il·lusió i de mantenir, amb esperit fort i constant, una tasca que només es pot realitzar amb fidelitat a l'ideal d'ajudar els alumnes a créixer i fer-se grans. Un curs marcat per la persistència de la pandèmia, la seva incerta evolució, la necessitat de normes i de protocols clars i abastables i d'actituds personals compromeses...

Benvingudes siguin les eines, tan ordinàries com extraordinàries, que el moment posa a l'abast i que tan bon servei han fet durant el passat confinament, i que continuaran fent, transformant determinats procediments i itineraris que semblaven inamovibles. Perquè, com em deia un profes-

sor ja allunyat de les aules per l'edat, després de molts anys de mestratge poc estrident però continuat i constant, sense el contacte directe, la relació interpersonal, la presència física i moral, no es poden transmetre valors humans, espirituals i religiosos. Una bona educació és bàsica per confiar en el futur d'un país, i avui en som força deficitaris. Quin contrast quan llegim a l'evangeli de Lluc els anys d'infantesa de Jesús: «Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2.52).

Ben retrobats siguin els nens i les nenes, els nois i les noies que omplen les aules respectant les mesures higièniques i distàncies previstes. Molt bona feina als professionals en aquest curs tan excepcional. Des de la fragilitat personal i les limitacions que la situació imposa, convé que no deixin d'oferir un mestratge que acompanya, i el testimoni d'una tasca quotidiana ben feta, reeixida, amb voluntat de trobada personal amb cada alumne, de trobada comunitària amb tot el grup classe, trobades orientades pel missatge evangèlic esmentat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Hermanos todos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Desde primeros de agosto, en las audiencias de los miércoles, hemos podido oír al Santo Padre exponer con desvelo paternal la necesidad de «curar al mundo»; y así, entre otras muchas enseñanzas, el pasado 9 de setiembre, explicaba que «un virus que no conoce barreras, fronteras o distinciones culturales y políticas debe ser afrontado con un amor sin barreras, fronteras o distinciones».

En este marco de amor universal, ha regalado a la Iglesia y a todos los hombres de buena voluntad su cuarta encíclica: *Hermanos todos*, documento subtítulo: *Sobre la fraternidad y la amistad social*.

Con un entorno de oración y símbolo, ayer tarde, en su cuarta visita a Asís, el Papa, ante el sepulcro de san

Francisco, celebraba la Eucaristía y firmaba el documento. Cerca de 800 años después de aquel 3 de octubre en el que el santo, que comprendió la fraternidad en cada criatura de Dios, fuera recibido en el Cielo; su mensaje de hermandad es siempre válido.

Que Santa María nos ayude a todos a ser hermanos. «Lo que se hace en familia, lo que se hace en el barrio, lo que se hace en el pueblo, lo que se hace en la gran ciudad e internacionalmente es lo mismo: es la misma semilla que crece y da fruto»; nuestros gestos, también los más humildes, harán visible algo de la imagen de Dios, que es Amor.

Trabajemos unidos por el bien común con el horizonte de una humanidad nueva, realizada y feliz.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42].

Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart). Sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4].

Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). Sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

8. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Lc 11,5-13].

Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Divendres [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26].

Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund. Sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28].

Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana. Sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14,19-20 / Mt 22,1-14 (o bé: 22,1-10)].

Mare de Déu del Remei. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851). Sant Germà, bisbe i màrtir. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963).

Nomenaments

Provisió de nomenaments a l'arxidiòcesi de Barcelona

El Sr. Cardenal Joan Josep Omella Omella, arquebisbe de Barcelona, havent escoltat els Srs. Bisbes Auxiliars, Mons. Sergi Gordo Rodríguez i Mons. Antoni Vadell Ferrer, el provicari general i els vicaris episcopals de les cinc zones pastorals que inclouen els arxiprestats i les parròquies de l'arxidiòcesi de Barcelona, comunica la següent provisió dels nomenaments per a aquest nou curs pastoral, nomenaments que es faran efectius el dia de l'inici del ministeri que s'encomana a cada prevere o diaca nomenat.

Nomenaments parroquials

ZONA PASTORAL 1

Arxiprestat de Catedral

Santa Maria del Pi (basílica), de Barcelona:
—Adscrit: Mn. Joan Rodríguez Gómez

Arxiprestat de Rambles - Poble-sec

Mare de Déu de Betlem, de Barcelona:
—Administrador parroquial: Mn. Adilson Tolentino de Freitas
(encarregat de la cura pastoral de la comunitat catòlica de parla portuguesa resident a l'Arxidiòcesi)

Arxiprestat de Sant Josep Oriol

Mare de Déu de la Medalla Miraculosa, de Barcelona:
—Vicari: Mn. Ignacio Guadalupe Montes Biosca
Agrupació de les parròquies de la Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de Sant Domènec Guzmán, de Barcelona (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):
—Adscrit: Mn. Ignacio Guadalupe Montes Biosca

Maria Mitjancera de totes les Gràcies, de Barcelona:
—Adscrit: Mn. Miguel Ángel Chavira de los Santos

Sant Ferran, de Barcelona:
—Rector: Mn. Xavier Grau Pont

Arxiprestat de Puríssima Concepció

Sant Ramon de Penyafort, de Barcelona:
—Rector: Mn. Miquel Ramón Fuentes
—Vicari: Mn. Josep Roca Taxonera

Arxiprestat de Sagrada Família

Mare de Déu del Roser, de Barcelona:
—Vicari: Mn. Felio Vilarrubias Darna
Sant Oleguer, bisbe, de Barcelona:
—Rector: Mn. Eduard Puig Casas

ZONA PASTORAL 2

Arxiprestat de Vilapicina

Agrupació de les parròquies de Sant Mateu i de Sant Rafael, de Barcelona (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):
—Adscrit: Mn. Joan Miranda Pérez
—Adscrit: Mn. Alberto Tomé Filipe

Sant Francesc Xavier, de Barcelona:
—Rector: Mn. Jordi Gutiérrez Bassa

Sant Pius X, de Barcelona:
—Rector: Mn. Manuel Pérez González

Santa Eulàlia de Vilapicina, de Barcelona:
—Vicari: Mn. Diego Pino Solà

Arxiprestat de Gràcia

Corpus Christi, de Barcelona:
—Administrador parroquial: Mn. Josep Martorell Serra
—Diaca adscrit: Mn. Manuel Abadias Suárez, DP

Santa Teresa de l'Infant Jesús, de Barcelona:
—Adscrit: Mn. Vicenç Martí Fraga (prevere estudiant a Roma)

Arxiprestat de Sant Gervasi

Sant Gregori Taumaturg, de Barcelona:
—Rector: Mn. Ramon Octavi Sánchez Valero

Santa Cecília, de Barcelona:
—Administrador parroquial: Mn. Jordi Salvany Guerrero

Santa Joaquina de Vedruna, de Barcelona:
—Rector: P. Gaspar Borda i Bori, O.Carm

Arxiprestat de Sarrià

Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo (Basílica), de Barcelona:
—Vicari: P. Francisco Javier Matoses Meseguer, SDB

Sant Vicenç, de Barcelona:
—Rector: Mn. Joan Obach Baurier
—Adscrit: Mn. Joan M. Prieto Rodríguez

Santa Maria del Remei, de Barcelona:
—Rector: Mn. Joan Costa Bou
—Vicari: Mn. Pablo Pich-Aguilera Blasco

Nomenaments

ZONA PASTORAL 3

Arxiprestat de Poblenou

Agrupació de les parròquies de Patriarca Abraham i de Sant Francesc d'Assís, de Barcelona (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):

—Vicari de Sant Francesc d'Assís: Mn. Francesc Romeu Torrents

—Vicari de Sant Francesc d'Assís: P. Hippolyte Voka Ndomanueno, MSSCC

Agrupació de les parròquies de Sant Pancraç i de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calbó, de Barcelona (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):

—Vicari de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calbó: Mn. Gabriel Carrió Amat

—Vicari de Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calbó: P. Hippolyte Voka Ndomanueno, MSSCC

Sagrat Cor de Jesús, de Barcelona:

—Vicari: Mn. Francesc Romeu Torrents

—Vicari: P. Hippolyte Voka Ndomanueno, MSSCC

Arxiprestat de Sant Andreu

Crist Rei, de Barcelona:

—Adscrit: Mn. Josep Lluís Socias Bruguera

Sant Andreu, de Barcelona:

—Rector: Mn. Antoni Roman Luís

—Vicari: Mn. Pedro Rivero San José

Arxiprestat de Trinitat-Roquetes

Agrupació de les parròquies de Sant Sebastià i de Santa Maria Magdalena, de Barcelona (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):

—Rector: Mn. Miquel Álvarez Rodríguez

—Vicari: Mn. Jordi Domènech Llauredó

—Diaconat adscrit: Mn. Josep Matías Aibar, DP

Sant Josep Obrer, de Barcelona:

—Vicari: Mn. Jordi Domènech Llauredó

Santa Engràcia, de Barcelona:

—Vicari: Mn. Jordi Domènech Llauredó

ZONA PASTORAL 4

Arxiprestat de Sants - la Marina

Sant Cristòfor, de Barcelona:

—Rector: Mn. Felip-Juli Rodríguez Piñel

Sant Medir, de Barcelona:

—Rector: Mn. Ramon Batlle Tomàs

Sant Àngel Custodi, de Barcelona:

—Rector: Mn. Luis Fernando Acosta Romero

—Diaconat adscrit: Mn. Rubén García Lozano, DP

Santa Dorotea, de Barcelona:

—Rector: Mn. Luis Fernando Acosta Romero

—Diaconat adscrit: Mn. Rubén García Lozano, DP

Santa Maria de Sants, de Barcelona:

—Rector: Mn. Ramon Batlle Tomàs

—Diaconat adscrit: Mn. Aureli Ortín Maynou, DP

Arxiprestat de la Torrassa - Collblanc

Agrupació de les parròquies de Sant Ramon Nonat, de Barcelona, i de Sant Albert Magne, de l'Hospitalet de Llobregat (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):

—Vicari: Mn. Jordi Avilés Zapater

Mare de Déu dels Desemparats, de l'Hospitalet de Ll:

—Vicari: Mn. Joan Mundet Tarragó

Arxiprestat de l'Hospitalet de Llobregat

Agrupació de les parròquies de Bellvitge-Gornal, de l'Hospitalet de Llobregat: Mare de Déu de Bellvitge, Sant Joan Evangelista i Santa Maria del Gornal (segons decret 01/15 de 19 de gener de 2015):

—Adscrit: P. Ramir Pàmols Colomines, SJ

ZONA PASTORAL 5

Arxiprestat de Badalona sud

Sant Pau, de Badalona:

—Administrador parroquial: Mn. Andreu Oller Salud

—Adscrit: Mn. Yurii Fedorenko

Arxiprestat de la Cisa

Sant Pere, de Premià de Dalt:

—Rector: Mn. Ramon Roca Font

Santuari de la Mare de Déu de la Cisa, de Premià de Dalt:

—Adscrit: Mn. Josep Colomer Busquets

Sant Cristòfol, de Premià de Mar:

—Adscrit: Mn. Josep Colomer Busquets

Sant Joan, de Vilassar de Mar:

—Rector: Mn. Josep Lluís Muñoz García

Arxiprestat de Mataró

Sant Julià, d'Argentona:

—Adscrit: Mn. Germán Augusto Gómez Sarmiento

Santa Maria, de Caldes d'Estrac:

—Administrador parroquial: Mn. David Navarro Manich

—Vicari: P. Andrew Llanes Amaro, OCD

Sagrada Família, de Mataró:

—Rector: Mn. Jordi Illa Carlos

—Vicari: Mn. José Ramón Campoy Corzo

—Vicari: Mn. Agustí Vives Vaqué

Sant Andreu, d'Òrrius:

—Adscrit: Mn. Germán Augusto Gómez Sarmiento

Sant Andreu, de Sant Andreu de Llavaneres:

—Vicari: P. Andrew Llanes Amaro, OCD

Sant Vicenç, de Sant Vicenç de Montalt:

—Administrador parroquial: Mn. David Navarro Manich

—Vicari: P. Andrew Llanes Amaro, OCD

Nomenaments no parroquials

VICARIAT GENERAL

—Adjunt al provicari general: Mn. Emili Gil Batllori

SEMINARI MAJOR I SEMINARI MENOR DE BARCELONA

—Rector: Mn. Salvador Bacardit Fígols

—Formadors del Seminari Major: Mn. David Álvarez Rodríguez i Mn. Bernat Gimeno Capín

—Formador del Seminari Menor: Mn. Joan Mundet Tarragó

—Directors espirituals: Mn. Pere Montagut Piquet i P. Xavier Rodríguez Callao, SJ

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL VOCACIONAL

—Director: Mn. Bernat Gimeno Capín

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL AMB JOVES

—Director: Mn. Carlos Bosch Falgueras

SERVEI D'ASSISTÈNCIA I FORMACIÓ RELIGIOSA A LES UNIVERSITATS (SAFOR)

—Consiliari: Mn. Jordi Domènech Llauredó

Jubilacions canòniques

S'accepten les peticions de jubilació canònica dels preveres següents:

—Mn. Josep Colomer Busquets, rector a Sant Pere, de Premià de Mar

—Mn. Miquel Elhombre Trallero, rector a Sant Pau, de Badalona

—Mn. Jordi Fontbona Umbert, adscrit a Sant Pau, de Badalona

—Mn. Joan Galtés Pujol, rector a Sant Gregori Taumaturg, de Barcelona

—Mn. Joan Miranda Pérez, rector a Sant Pius X, de Barcelona

—Mn. Josep Lluís Socias Bruguera, rector a Santa Maria de Sants, de Barcelona, i administrador parroquial a Sant Medir, de Barcelona

NOTA: Aquestes jubilacions canòniques es faran efectives, respectivament, el dia de l'inici del ministeri dels nous rectors nomenats per a aquestes parròquies.

Barcelona, 21 de setembre de 2020

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l' enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. ¿Què podia fer per ella que no ho hagi fet? ¿Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li traure la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaran, hi creixeran argelagues i cardos, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Salm responsorial (79)

R. La vinya del Senyor és el poble d'Israel.

Un cep vau portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

¿Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglers a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se'n anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

Salmo responsorial (79)

R. La viña del Señor es la casa de Israel.

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalíes / y se la coman las alimañas? R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios del universo, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearon. Envío de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: "Tendrán respeto a mi hijo". Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: "Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia". Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

«Passarà la vinya a uns altres»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El profeta Isaïes, en el text de la litúrgia d'avui, ens ofereix un antic cant d'amor en què l'estimat assumeix la figura del pagès i l'estimada la de la vinya. També trobem figures semblants en la literatura de l'antic Egipte, veí d'Israel i de Judà. Però aquest és un cant d'amor desil·lusionat: malgrat els esforços a favor de la vinya, aquesta dona raïm agre en comptes de raïm bo i saborós per a un bon vi de solera.

A l'Evangeli d'avui, Jesús planteja als grans sacerdots i als senadors del seu poble una altra paràbola, basada en el cant d'Isaïes. Però afegeix un detall nou: la vinya és cedida a uns pagesos perquè la treballin i paguin el seu arrendament cada any.

Arribada la tardor, el temps de cobrar l'arrendament de les vinyes un cop realitzada la verema, el propietari envia els seus criats per percebre la seva part acordada amb els vinyaters. Però aquests es neguen a pagar i, el més greu, és que van assassinant els criats i, fins i tot, el propi fill i hereu del propietari. Un disbarat com aquest resulta escandalós, i així ho assenyalen els oients de Jesús.

És llavors quan Jesús, sorprenent-los, fa una aplicació a la seva situació personal: la vinya és el poble, els seus dirigents són els pagesos arrendataris, els servents són els profetes que Déu ha anat enviant i, finalment, el fill és una referència al mateix Jesús, el Fill que Déu ha enviat al món per collir fruits de salvació.

La conclusió de Jesús és clara: «Us asseguro que us serà pres a vosaltres el Regne del cel i serà donat a un poble que produeixi el seu fruit». Els primers cristians van interpretar aquestes paraules referides al pas del judaisme al cristianisme: les promeses de Déu es compleixen finalment, no entre els jueus sinó entre els cristians.

L'advertència de Jesús serveix també per a nosaltres, els cristians actuals: si no som capaços de donar els fruits que Déu i Jesús esperen de nosaltres, és a dir, fruits de conversió, fruits de justícia, fruits de vida autènticament segons l'Evangeli, fruits de fe, esperança i caritat, el Regne de Déu ens serà també tret i passarà a un nou poble que sigui capaç de donar aquests fruits.

Ningú té la salvació assegurada, ni com a comunitat, ni com a persones; la salvació de Déu està íntimament lligada a la producció de fruits: o donem els fruits que Déu espera de nosaltres, vivint segons la seva paraula i les seves exigències, o bé Déu ens donarà l'esquena i buscarà de nou uns altres.

Activitats del senyor cardenal

Dijous 8. Participarà en la reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Agenda

Eucaristia universitària d'inici de curs. Dijous 8 d'octubre, a les 20 h, eucaristia d'inici de curs universitària, conjuntament amb la comunitat universitària: professorat, personal d'administració i serveis i estudiants. A la capella del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), presidida per Mons. Sergi Gordo.

Festa de la Mare de Déu del Pilar. Dilluns 12 d'octubre, a les 12 h, a la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299), eucaristia organitzada per les associacions de les *Damas y Caballeros del Pilar*. Al final, cant de l'himne i veneració del pilar que es conserva en aquesta basílica.

Llibres

Calendari Marià 2021. Aquest llibre de 28 pàgines, editat per Claret, inclou totes les festes marianes de Catalunya, i també inclou imatges romàniques marianes. La publicació està dedi-

LA FECUNDITAT DEL SOFRIMENT

L'enigma del sofriment

El sofriment és misteri, és enigma. Davant el patiment, l'home descobreix la seva terrible limitació, la seva immensa dependència i, sobretot, la seva petitesa. Se sent petit i feble, indefens i poruc. La humilitat, però, no és una actitud gaire freqüent en l'home actual. Li han venut el model d'una vida còmoda i fàcil en què el valor puntal és el benestar físic i la tranquil·litat econòmica. Des d'aquest prisma, el sofriment és un element estrany dins la subjectivitat, és un factor repulsiu, que desagrada. El patiment posa en qüestió el model de vida escollit i els cànons que regeixen l'existència a Occident. Potser per això el sofriment és constantment postergat i amagat en el món actual.

Tanmateix, allà on hi ha vida hi ha també, i de manera inevitable, sofriment. El mer fet de viure comporta patiment i qui no vulgui afrontar aquest fet està enfosquint la realitat cruenta de l'home. El patir ensenya; i qui no el coneixés no coneixeria la vida en tota la seva realitat, perquè el sofriment n'és part imprescindible. Així com no hi ha a la terra llum sense ombra, tampoc no hi ha vida sense sofriment. Voler ignorar-lo, voler atrapar-lo amb aparents plaers, fer-se la il·lusió que la vida només ens ha de proporcionar satisfaccions, és un engany, és un atemptat contra la veritat, inventat per la covardia...

Aquilles, però, mai no atraparà la tortuga. Aquilles corre, sua i esbufega darrere la lenta tortuga i no aconseguirà atrapar-la. L'home inventa fàrmacs, elabora diagnòstics, descobreix instruments d'alta medicina, però mai no aconseguirà retallar l'espai que el separa del sofriment. En un món tècnicament perfecte, també hi hauria sofriment, perquè el sofriment és inherent al fet de viure i d'estimar.

Davant d'una societat autosatisfeta són interessants les paraules de N. Hartmann. Aquest autor alemany manifesta que la capacitat de sofrir augmenta la riquesa de l'home, tot procurant-li quelcom que l'obliga a prendre's seriosament l'existència. Diu el pensador alemany: «El gran sofriment obre profunditats que no sospita ni de bon tros l'home que no és afectat per ell i que discorre alegrement i fàcilment, (El sofriment) no obre tan sols les profunditats del propi cor, sinó també del cor aliè, sí, profunditats de la vida com a tal i de la seva inesgotable plèthora de situacions. Tal volta no sigui exagerat dir que el sofriment és el veritable mestre de la consciència dels valors» (*Ethik*, Berlín, 1926, p. 315-317).

El sofriment, un tema tabú?, Ed. Claret

cada a les diferents advocacions de la Mare de Déu dels bisbats catalans, com la M. de D. de Núria (Querolbs-Ripollès), la M. de D. del Cor (Montblanc-Conca de Barberà), la M. de D. de la Gleva (Les Masies de Voltregà-Osona), entre d'altres. Cada imatge està acompanyada d'un breu fragment dels goigs d'aquesta M. de D. El calendari ofereix informació útil sobre el dia del mes, la set-

mana litúrgica, els diumenges i solemnitats i el santoral de cada dia.

A l'escolta d'allò que és nou, de Jesús Espeja Pardo. Llibre de 148 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, en la col·lecció «Saurí», n. 197. En una

societat en ràpida transformació i en una Església preocupada per aquests canvis, viure com a creient exigeix la recerca de nous enfocaments i noves pràctiques de la fe cristiana.

Amb aquesta obra, l'autor ens anima a continuar a l'escolta de Déu, que s'ofereix com amor en una història canviant.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

María, ruega por nosotros

El próximo miércoles, 7 de octubre, celebramos la fiesta de la Virgen del Rosario. Esta celebración mariana siempre me transporta a mi infancia. Recuerdo los atardeceres en los que rezábamos el rosario en familia. Una oración familiar que terminaba con las letanías a la Virgen.

Si nos fijamos en las letanías, descubriremos su verdadero sentido y belleza, pero para ello debemos abandonar los prejuicios y adentrarnos en ellas. Desde fuera pueden parecer oraciones monótonas, aburridas y arcaicas que no tienen cabida en el siglo XXI, pero os invito a descubrir que no es así. Están escritas con gran pasión y reflejan el profundo amor a Dios y a la Virgen, un amor eterno. Las letanías son, sin duda, un bello ejemplo de la expresión de este amor.

A lo largo de la historia, poetas, escritores y creadores de distintas disciplinas han intentado expresar el amor a través de su arte. Así, el ar-

quitecto Antoni Gaudí ideó e inició el templo de la Sagrada Familia en Barcelona, una obra monumental inspirada por su profundo amor a Dios. Es por ello que se le conoce como «el arquitecto de Dios».

El amor que sentimos hacia los otros es difícil de describir y de medir. El amor que sentimos hacia Dios o hacia la Virgen escapa aún más a nuestra comprensión y es muy difícil de expresar con palabras. Pero tenemos ejemplos excelsos de esta expresión en los textos de santa Teresa de Jesús o de san Juan de la Cruz, que recogen su experiencia de profunda comunión con Dios; así ambos llegan a afirmar: «Vivo sin vivir en mí».

La magnitud del amor que muchos sentimos hacia la Virgen es tal que no es suficiente con una sola frase para poder describir este amor. Por ello, a veces se expresa en una retahíla de alabanzas. Así, de hecho, las letanías nacieron en

los primeros siglos del cristianismo. Eran súplicas dialogadas entre los sacerdotes y los fieles, y se rezaban, sobre todo, en las procesiones. Aunque al principio eran dirigidas solo a Dios, se añadieron con el tiempo invocaciones a los santos y, especialmente, a la Virgen María. Las letanías marianas empezaron a multiplicarse en los siglos XV y XVI.

Desde entonces, ha llovido mucho y la sociedad ha cambiado, pero las letanías siguen ahí, siguen teniendo una inmensa fuerza y una gran profundidad. Si las leemos no de forma mecánica, sino con el corazón y teniendo en cuenta que quien las ha escrito es una persona enamorada de Dios y de la Virgen, las disfrutaremos. Detengámonos en cada palabra, en cada frase, sin prisas. Con amor. Con pasión. Cerrando los ojos y abriendo el alma, contemplaremos a la Virgen que nos está observando y escuchando.

Queridos hermanos y hermanas, os animo a rezar el rosario, a ofrecer «rosas» a María, especialmente en estos días; nos ayudará a ver la realidad con su mirada y nos llevará hacia su Hijo. Pidamos a María que nos acerque a la vida y a las palabras de Jesús. Santa María, Madre de Dios, ruega por nosotros.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT